

عنوان مقاله:

فقه سلامت روان

محل انتشار:

اولین همایش ملی سلامت، فقه و حقوق (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مجید محمدلو - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی، فقه و مبانی حقوق اسلامی، الهیات، دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

حفظ عقل و نفس از مقاصد ضروری است که نقص و کاستی در آنها منجر به اختلال در نظام زندگی دنیوی و اخروی افراد خواهد شد. از این رو مسلم است که شریعت مقدس نسبت به آن ساکت نبوده بلکه در جهت تنظیم و تعالی آن، آموزه های متعددی را ابلاغ کرده است. یکی از مهمترین معضلاتی که عقل و روان افراد را با چالش مواجه میکند اختلالات روحی و روانی است که در روند زندگی بر افراد عارض میشود. فقه سلامت روان عنوان شاخه‌ای از استنباط فقهی است که میتواند مبتنی بر آموزه های دین به استنباط نظام سلامت خدا محور و در نتیجه درمان چنین معضلاتی کمک کند. تفقه در این حوزه به دو ساحت استنباط گزاره های مرتبط با تغییر نگرش و گزاره های مرتبط با جهت‌دهی کنش تعلق میگیرد. ساحت اول در ارتباطی غیر مستقیم، با تغییر دیدگاه فرد نسبت به خود، خدا و بیماری موثر در روند بهبود خواهد بود؛ اما ساحت دوم شامل گزاره های مستقیم و صریح در جهت رفع اختلالات روانی است و به دنبال استنباط و تجویز بایدها و نبایدهایی است که در بردارنده راهکاری برای تفوق بر معضلات روانی است. غایت این تفقه گذار از استنباط گزاره های متفرق و نیل به نظام سلامت روان از دیدگاه قرآن و روایات است.

کلمات کلیدی:

نظام سلامت، سلامت روان، فقه سلامت روان، مقاصد شریعت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1461505>

